

O întrebare, trei răspunsuri diferite

Matei 7:7-8; Psalmul 119:66

De trei ori în cartea Faptele Apostolilor, Luca doctorul, a menționat necreștini care au întrebat ce este nevoie să facă pentru a fi mântuiți și de trei ori a fost dat un răspuns diferit. Temnicerul din Filipi i-a întrebat pe Pavel și Sila, "...Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?" și i sa spus: "...Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit..." (Fapte 16:30-31). Iudeii, la Cincizecime au întrebat apostolii: "...Bărbați și frați, ce să facem?" și li s-a răspuns să "se pocăiască și să fie botezați..." (Fapte 2:37-38). Câțiva ani mai târziu, Saul (mai târziu numit Pavel-Fapte 13:9) l-a întrebat pe Isus, care l-a arătat pe drumul spre Damasc, "...Doamne, ce vrei să fac?..." (Fapte 9:6; 22:10). După ce i-a fost spus să meargă în Damasc pentru a afla ce "trebuie să facă", pentru a fi mântuit, Anania, robul Domnului, i-a poruncit lui Saul "...Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului." (Fapte 22:16). Întrebarea pe care mulți se întreabă este: "De ce sunt trei răspunsuri diferite date la aceeași întrebare?" Sunt aceste răspunsuri contradictorii, sau există o explicație logică pentru diferențele dintre ele?

Motivul pentru care au fost date trei răspunsuri diferite la problema mântuirii, se datorează faptului că de fiecare dintre intervieuatori au fost în diferite "locații" pe drumul spre mântuire. Raționalitatea acestor răspunsuri poate fi ilustrată prin faptul că o persoană se afla la un moment dat la o distanță anumită de un anumit oraș. Dacă un prieten mă sună și mă întreabă ce distanță este de la casa lui din Timișoara până la casa mea în București, i-aș spune că el este la 600 kilometri depărtare de București. Dacă el mă sună din nou a doua zi și mă anunța că el este acum în Craiova, și întreabă distanța până la București, i-aș da un răspuns diferit. El acum ar fi la 230 kilometri de București. În cazul în care, mai târziu în aceeași zi, el mă sună pentru ultima dată și mă întreabă cât de departe este Piteștiul de București, eu i-aș da un alt răspuns, 100 de kilometri. Nici o persoană rațională nu m-ar acuza că mă contrazic, deoarece fiecare întrebare a fost pusă dintr-un punct de referință diferit. Trei răspunsuri diferite au fost date, dar toate trei au fost corecte. De asemenea, Noul Testament înregistrează trei răspunsuri diferite date la întrebarea: "Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?" pentru că păcătoșii care au pus această întrebare au fost fiecare dintre ei la diferite locuri de înțelegere pe drumul lor spre mântuire.

Temnicerului din Filipi i-a fost poruncit să creadă în Hristos, pentru că el încă nu auzise și nu crezuse mesajul salvator al lui Isus (Fapte 16:31-32; Romani 10:17). Ar fi fost inutil pentru Pavel și Sila să-i poruncească temnicerului să se pocăiască și/sau să fie botezat când el nu a avut încă nici-o oportunitate de a auzi Evanghelia. Dacă astăzi, un musulman, hindus, sau budist, i-ar adresa unui Creștin aceeași întrebare ca cea a temnicerului din Filipi, ar trebui să fie dat același răspuns. Înainte de a-l învăța pe un musulman despre necesitatea pocăinței și a botezului, el trebuie mai întâi să-și exprime credința în Isus ca Fiu al lui Dumnezeu. În cazul în care această etapă (adică, a crede) nu este atinsă pe drumul spre mântuire, ceilalți pași sunt lipsiți de sens.

NOTĂ: Biblia ne dezvăluie că după ce Pavel și Sila "i-au vestit Cuvântul Domnului" temnicerului și tuturor celor din casa lui, au crezut și "în ceasul acela din noapte" au fost botezați (Fapte 16:33). Implicit, Pavel și Sila trebuie să-l fi învățat pe temnicer și pe cei din familia lui despre esențialitatea botezului după ce au subliniat necesitatea de a "crede în Domnul Isus Hristos" (Fapte 8:35-36,38). Întrebare: Dacă botezul cu/în apă nu are nimic de-a face cu mântuirea, atunci de ce au fost temnicerul și casa lui botezați în apă, nu cu mult timp după miezul nopții (vezi Fapte 16:25,33)?

Iudeii la Cincizecime au auzit deja predica lui Petru atunci când au întrebat despre mântuire (Fapte 2:37). Petru știa că ei au crezut deja și că o astfel de credință a venit în urma auzirii mesajului pe care el l-a predicat (comparați Romani 10:17). Evreii au trecut de punctul de a crede (fiind "străpunși în inimă") și li s-a spus să "se pocăiască și să fie botezați" cu scopul de a obține mântuirea (cf. Marcu 16:16).

Cu toate acestea, cineva ar putea întreba, de ce Anania nu i-a spus lui Saul nici să creadă și nici să se pocăiască când l-a informat cu privire la modul în care el poate să fie "spălat de păcatele" lui. Motivul: Saul era deja un credincios penitent în Hristos când a intrat în contact cu Anania. Saul nu a mai avut nevoie să i se spună să creadă și să se pocăiască, din moment ce el făcuse deja acest lucru. El știa că Domnul există, a vorbit personal cu El pe drumul spre Damasc și și-a exprimat atitudinea penitentă prin rugăciune și post către Dumnezeu, timp de trei zile (Fapte 9: 9,11). În acest moment, Saul nu avea decât un singur lucru de făcut: el trebuia să fie botezat (Fapte 22:16).

Motivul pentru care acestor păcătoși li s-au spus trei lucruri diferite în ceea ce privește mântuirea, se datorează faptului că ei au fost în diferite puncte de plecare, astfel fiind necesare răspunsuri diferite. Este ca și cum temnicerul a fost în Timișoara, evreii la Cincizecime în Craiova și Saul în Pitești. Toți au vrut să meargă în același loc dar au fost la diferite puncte de plecare atunci când au pus întrebarea: "Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?" Necredinciosului i s-a spus să creadă. Credincioșilor li s-au spus să se pocăiască. Iar credinciosului penitent i s-a spus să fie botezat. Cele trei declarații sunt diferite, dar ele nu sunt contradictorii. Pentru ca o persoană să devină copil al lui Dumnezeu, el sau ea trebuie să facă toate cele trei lucruri (vezi Ioan 8:24; Luca 13:3,5; Matei 28:19; Marcu 16:16).